

Edini slovenski dnevnik v Zjednjeneh
državah.
Izhaja vsak dan izvzemski nedelj in
praznikov.

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

The only Slovenian daily in the
United States.
Issued every day except Sundays
and Holidays.

NO. 278. — ŠTEV. 278.

NEW YORK, MONDAY, NOVEMBER 28, 1910. — PONEDELJEK, 28. LISTOPADA, 1910.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

VOLUME XVIII. — LETNIK XVIII.

MOHORJEVE KNJIGE za leto 1911

so dospele in smo jih priceli naročni-
kom razpoložljati.

Naročili smo jih par sto komadov
več in kdo jih želi imeti, naj nam
dopošije \$1.30, na kar mu jih odp-
ložimo po posti registrirano.

SLOVENIC PUBLISHING CO.,
82 Cortlandt St., New York, N. Y.
Rojaki v Clevelandu, O., in okolici
dobe knjige v podružnici:
6104 ST. CLAIR AVE.

Sfrašna nesreča v Newarku, N. J.

Pri požaru papirnice v Newarku je 15
deklet zgorelo.

POŽAR JE PROVZROČILA EKS-
PLOZIJA.

Ob času, ko je nastal požar, je bilo
nad 200 delavcev in delavk v to-
varni.

V Newarku, N. J., je nastal v sobot-
jo zjutraj v papirnici na vogalu High
in Orange ulice požar, ki se je tako
nuglo razširil, da se delavke v zgornji
dveh nadstropijih niso mogle več rešiti
po lesitvijo za silo. Delavke so po-
skakale raz okna in so se poškodovale.
Nad 100 oseb je bilo poškodovanih,
15 deklet je našlo smrt v plamenih.
Tovarna je last Newark Box Paper
kompanije.

Eksplozija je provzročila požar.

Požar je provzročila eksplozija, ki
se je pričela v tretjem nadstropju.
Vse delavke, ki so bile v tretjem nad-
stropju, so bile ujetne. Bilo jih je na-
50. Vse te delavke so poskakale raz
okna na tla. Ogenj je prva zapazila
predstrelka Ana Hague, ki je takoj
svoje tovarišice obvestila o preteci ne-
varnosti. Poškodovane so prepeljali v
St. Mary bolnišnico. Glasile, ki so
prišli od vseh strani na gorišče, niso
mogli več rešiti poslopa. Rešili so
30 oseb pred smrtno, ki so poskakale
v rešilne mreže. Na gorišču se je bilo
zbralo na tisoče ljudi. Natančno šte-
vilo oml. ki so našli v plamenih
smrt, te ni znano, ker leže nihova
trupla pod razvalinami. Domneva se,
da je najmanj 20 oseb mrtvih.

Strajk kleparjev je končan.

Strajk newyorskih kleparjev je
končan. V petek zvečer se je vršilo
zborovanje strajkujočih kleparjev, na
katerem so se sprejeli nasveti konfe-
renčnega komiteja. Delave se vrnejo
zopet na delo in delodajale spre-
mejo nazaj vse delavce, katere so bili
odpuščeni. Vprašanje ali naj gotova
delava izvršujejo kleparji ali mizarji, se
prelisi sodišču in odločbi razsoditev
se mocata obe stranki podvrate.

Zunanji minister odstopi.

Praga, 26. nov. — Pariski listi so raznesli vest, da je cesar Fran Josip bolan, kar pa ni resnično.

GROF AEHRENTHAL ODSTOPI.

Trgovinski minister Weisskirchner je govoril o draginji in o nalogah bo-
dočnosti.

Dunaj, 26. nov. — Pariski listi so raz-
nesli vest, da je cesar Fran Josip ne-
varno obolen. Uradno se poroča, da
so te vesti neresnične in da niso druga-
ga, kakor borbeno špekulacije. Cesar
je zdrav in se včas svojih visoki starosti
poniti dobro.

Vest iz inozemstva.

Bulgarija in Turčija.

Literarno zapuščino grofa Tolstoja

prevzame njegova hči Aleksandra.

LONDONSKE SUPRAGETKE OB-
SOJENE.

V mestih Coruña, Villagarcia, Vigo
in Ferrol v Španiji so bili močni
potresi.

Sofija, 26. nov. — Bolgarski listi na-
padajo kralja Ferdinand. Osredotoči-
ma, da živi vsako leto skoraj več nego
polovico časa izven Bolgarske in se le
malo briga za vladu.

Nemiri v Macedoniji kažejo, da raz-
merje med Bolgarijo in Turčijo ni
normalno in da je Bolgarija prisiljena
zavzeti svoje stališče, nko ne drugače,

pa z okupacijo Makedonije.

Obsojene sufragetke.

London, 26. nov. — Sufragetke, ki so
ponoči razgrajale in pobiale žipe na
vladnih poslopijih, so bile obsojene
vsaka v dvomesečni zapor. Sodniki je-
pri razglasitvi obsojbe dejali, da so
bile ženske, ki so kalile mir, dozaj
preimljeno sojene.

Literarna zapuščina grofa Tolstoja.

Petrograd, 26. nov. — V oporozi za-

mrlega grofa Tolstoja je določeno, da

dobi vsa njegova dozaj neobjavljenja

del njegove hči Aleksandra.

Iz Tule se poroča, da je grofinja

Tolstoja nevarno oboleni. Zdravni-

ci se boje za njeno življenje.

Potres v Španiji.

Madrid, 26. nov. — Včeraj zjutraj se

so primerili v mestih Coruña, Villa-

garcia, Vigo in Ferrol precej hudi po-
tresi. Prebivalstva se je bila pohastila

panika. Kakor se poroča, ni po-
tres nikjer napravil škode.

Pennsylvania kolodvor v New Yorku.

Novi Pennsylvania kolodvor na 7.

aveniju med 31. in 33. cesto je bil v

noči od sobote na nedeljo o poletni za-

splošni promet otvoren. Točno o po-
letni je zapustil prvi vlak kolodvor in

odšel po tunelu pod Hudsonom v

Perth Amboy. Dvanajst minut pozneje

je pripeljal prvi ekspresni vlak iz

Washingtona na kolodvor.

Denarje v staro domovino

pošiljamo:

za \$ 10.35 ..... 50 kron.

..... 20.45 ..... 100 kron.

..... 40.90 ..... 200 kron.

..... 102.25 ..... 500 kron.

<div data-bbox="825 744 ..... 1018.00 ..... 5000 kron.</div><div data-bbox="825

"GLAS NARODA"

(Slovenic Daffy.)
Owned and published by the
Slovene Publishing Co.
(corporation.)
FRANK SAKSER, President.
JANKO PLESKO, Secretary.
LOUIS BENEDIK, Treasurer.

Place of Business of the corporation and
address of above officers: 82 Cortlandt
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

So celo leta velja list za Ameriko in	
Canada	\$3.00
pol leta	1.50
leta za mestno New York	4.00
pol leta za mestno New York	2.00
Europe za vse leta	4.50
pol leta	2.50
četr leta	1.75

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vsemih hodelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
("Voice of the People")
issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisements on agreement.

Dopis brez poštipa in osobnosti se ne
natisnejo.

Danar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.

Pri spremembah kralja naročnikov
posimmo, da ne nam tudi prejemanje
kraljeviča naznani, da hitreje najde
na naslovniku.

Dopisom in pošljitvam naredite ta na
dov:

"GLAS NARODA"

82 Cortlandt St., New York City.

Telefon 4887 Cortlandt.

Poljaki v Chicagi. V Nemčiji se morajo Poljaki boriti za svoj obstanek proti krutemu narodnemu sovražniku, tu v Ameriki pa so postali tako mogočen in močen faktor javnega življenja, da oni izpodivajo Nemce in jim uničujejo njihove šole.

Poljaki v Ameriki so s svojim treznim, složnim in dobro premišljenim nastopom znali pridobiti spoštovanje Amerikancev. Pred nekaterimi meseci so Poljaki v Washingtonu vprito zbranega amerikanskega naroda postavili svojim američansko-poljskim narodnim bortiteljem spomenike. Bila je to imponzantna demonstracija poljskega naroda, ki je imponirala celo Amerikancem. Uspeh, katerega so Poljaki dosegli v Chicagi, ni morda posledica takih prireditiv, ali njihove numerične moči, marve izvor njihove dobre narodne in politične organizacije. Poljaki v Ameriki so dobro politično organizirani in znajo pri volitvah izkoristiti svojo moč. Drugi slovenski narodi se lahko v tem oziru mnogo od njih nauče. V Ameriki je politika mogočen faktor javnega življenja in le politično organizirani narodi morejo priti do politične veljave in si priboriti ugodenost za svojo narodnost. To so nam zdaj pokazali Poljaki v Ameriki.

Dopisi.

Forest City, Pa.

Javiti Vam imam, g. urednik, da je bila v kratkem času kruta smrž zopet pri nas; ugrabila je namreč iz naše sredje v teku enega meseca kar tri. Umrla je meseca oktobra rojakinja Marija Šemrov, rojena v župniji Logatec na Notranjskem, ter sta šele 21 let. Bila je članica družine M. B. V. Štev. 77 K. S. K. Jednote. Tu zapušča sopoga in malo detete.

Dne 23. oktobra se je ponesrečil v premogovniku in umrl rojak Ivan Nagode, dober tudi v Logatecu. Bile tudi on član družine M. B. V. Št. 77. Zapustil je tudi on vlogo in dva otročka.

Tudi dan 12. novembra bil je dan žalosti za našo naselbino, ker umrl je po kratki bolezni Josip Gorenec v najlepši možki dobi, bil je namreč star okoli 40 let. Pripadal je družini sv. Jožeta Štev. 12 K. S. K. J. družine sv. Barbare, ter samostojno družino sv. Lovrenca, "kajem" je za letošnjo dobo bil tudi predsednik.

Seveda je prvič dvema napravilo družino M. B. V. Štev. 77 lepo pregrubo spremstvo, kar so tudi po konjemu Josipu Gorenemu napravila v takem taktu, da so se razveseli, ko so došli k tisti pohodnosti tudi trije vnačji duhovni, namreč ē. g. A. L. Blaznik, župnik iz Haverstraw, N. Y., dalje ē. g. Luká Gladek iz Mt. Carmel, Pa., oba vrlo slovenska duhovci, ter slovaški župnik ē. g. Josip Martinček iz Olyphant, Pa. ē. g. Blaznik nam je dal za sklep te pohodnosti kako lepe in ganljive nauke v reskrasni, lepi slovenski, dasi ga je neko človek v New Yorku grodo obrekalo, češ, da ne zna pridigavati v slovenskem jeziku, saj tako velika, da se vsakokrat vedno dobro premisli, predno se napove štrajk. V interesu delavcev je, da popred vse poskusijo, da se razporoči za štrajk. Nasprotno pa je prevelika popustljivost in prevodnost pri štrajkih tudi pogubna za delavce. Ona ovira delavnost, vzbuja nezaupnost proti svojim voditeljem in daje pogum podjetnikom.

Kdor le ne koliko raznume delavsko gibanje, pa mora vedeti, da je z delavskoga stališča nespatnemu izsiljevali štrajke. Zla, ki izvirajo iz štrajka, so tako velika, da se vsakokrat vedno dobro premisli, predno se napove štrajk. V interesu delavcev je, da popred vse poskusijo, da se razporoči za štrajk. Nasprotno pa je prevelika popustljivost in prevodnost pri štrajkih tudi pogubna za delavce. Ona ovira delavnost, vzbuja nezaupnost proti svojim voditeljem in daje pogum podjetnikom.

Zmaga Poljakov v Chicago.

Rojak.

K. H. Macha.

—

K njegovi stoletnici 18. novembra.

—

Vsek človek ima po božjih in človeških postavah - pravijo, da ljubi, kar mu je drago, kakor je to povedal Heine:

Du mein Herz, was dir gefällt,
alles, alles kannst dir lieben.

Tako se ljudje zaljubijo v različne stvari: v lepe ženske, v umetne slike, v dragocene darove, v svoje lastne lepoty, v bogate toalete itd.

Po tej pravici sem se tudi jaz zanjabil v neko Nemci, ker ob istem času prihaja iz Chicago, da se bude nemščina odpravila iz čineških javnih šol. O teh nemških narod je ponizan — in že akijo in piha Nemci, kakor razdraženi gadi. Nemci se že boje, da bodo za Chicaga prisla tudi druga mesta: Milwaukee, Detroit, Cleveland in Buffalo, kjer tvori poljski narod velik del prebivalstva in zahteva mnoge pravice, kakorina imajo.

Pri odbodu v staro domovino poždravljam vse rojake in rojakinje po Zjednjene državah, posebno pa ona v Moon Run, Pa., ki sta me spremljala na kolevko.

New York, 26. listopada, 1910.

Jakob Małkowicz.

krasoto tudi tam, kjer je drugi ne viđajo. In to je tragika vsake ljubezni. Zato je v mojem sreču danes ena edina bolest: da ni namreč izšla ona pesem, ki sem jo tako ljubil. Prišel pa je danes dan pesnikovega rojstva in ne morem drugače, nego da govorim o pesniku in njegovih pesmi.

Što let je torej minulo dagnes, od kar se je zgodilo, da se je rodil pesnik. Eta pravijo, da je to bilo 10. novembra, drugi, da je bilo 13. in oni, ki se šli gledati v knjige, so nali, da je to bilo 16. novembra 1810. Takrat se je na bregu Vitave v Pragi rodil nekem mlinarju sin. Vseeno je, ali je bilo par dni preje, ali pozneje: bilo je. Usoda vseh velikih ljudi je, da se po smrti učenjaki preprago za njih rojstni kraj in dan, ali za druge važne in nevaže stvari. Rodil se je torej meseca novembra leta 1810 K. H. Mácha. V jesenskem času je to bilo, ko so že ovezeli vrtovi na Petřinu — takrat se je rodil pesnik Mája. Rastel je v Pragi in je tam tudi študiral, z gimnazijo je prišel na univerzo, postal je jurist, postal pa je zapustil študije, postal je uradnik; leta 1835 je prišel v Litoměřice in eno leto pozneje je tam umrl. Nastal je namreč pozar, pesnik je šel gasiti, pri tem se je prehladi in par dni pozneje je umrl. Ko so ga hoteli po krščanski navadi prevideti, se je obrnil v steno in je nekaj zamrmral. Takrat je bilo to grozno pohtijanje in umrl je popolnoma zapuščen.

To se je zgodilo leta 1836. Bilo mu je torej šele 26 let. In kdo bi bil takrat v onih časih v 26letnem mladeniču priznal pesnika? Toda bil je pesnik prvi, največji češki pesnik. Ni napisal mnogo, saj je umrl mlad, ampak napisal je "Máj" in je napisal dovolj. Leta 1832 je bil Mácha tudi v Ljubljani. Potoval je namreč po Španiji in Portugalu, živil se v hotelu po krščanski navadi, prevideti, se je obrnil v steno in je nekaj zamrmral. Takrat je bilo to grozno pohtijanje in umrl je popolnoma zapuščen.

V zadnjem času je izšel njegov "Dnevnik", kjer popisuje svoj dogodek v Ljubljani. Misliš si moramo, da je bil Prešern deset let starejši od Máche in da je bil Mácha nasproto našemu mojstru mladeniču. Prešern tudi ni bil človek, ki bi rad mnogo govoril o umetnosti, to namreč ni nikdar znamenil velikih umetnikov, da bi mnogo govoril o umetnosti. Zato je čisto naravno zgodilo, da je Prešernova družba vzel maladega češkega pesnika med-se in so — kroklji. V resnicu prav po kranjsko so kroklji. Brez ozira na vso umetnost in poezijo, po starini navadi. To so bili edini stiki, ki jih je imel.

V zadnjem času je izšel njegov "Dnevnik", kjer popisuje svoj dogodek v Ljubljani. Misliš si moramo, da je bil Prešern deset let starejši od Máche in da je bil Mácha nasproto našemu mojstru mladeniču. Prešern tudi ni bil človek, ki bi rad mnogo govoril o umetnosti, to namreč ni nikdar znamenil velikih umetnikov, da bi mnogo govoril o umetnosti. Zato je čisto naravno zgodilo, da je Prešernova družba vzel maladega češkega pesnika med-se in so — kroklji. V resnicu prav po kranjsko so kroklji. Brez ozira na vso umetnost in poezijo, po starini navadi. To so bili edini stiki, ki jih je imel.

Dvignil je zamišljeno glavo; oči so mu padle v izložbo, kjer so se pojavljale mehke preproge iz kož belih medvedov. Res, tudi to si ona že par let zeli. Za k pisalni mizi, pravi, bi pristojalo. Zmerom jo v noči zebi, se poleti, kadar sedi pri tisti svoji staromodni mizi. Pred dvema leti ji je podaril za god. — Res, iz druge roke je bila tako resnično češka.

Pa kaj je pisal? O Krkoških, o starih gradovih, o razvalinah, o nočni poti, o jezeru in zvezdah, o egiptih in izgubljenih ljudjih in celo v večnosti si je upal dvomiti. Sploh — romantič.

Poleg vsega se niti spomini,

pesnišča slava sta imela Čelakovský in Slovák Kollár. Kaj bi tak mlad fant?

Poleg vsega misliš si moramo, da je bil Prešern deset let starejši od Máche in da je bil Mácha nasproto našemu mojstru mladeniču. Prešern tudi ni bil človek, ki bi rad mnogo govoril o umetnosti, to namreč ni nikdar znamenil velikih umetnikov, da bi mnogo govoril o umetnosti. Zato je čisto naravno zgodilo, da je Prešernova družba vzel maladega češkega pesnika med-se in so — kroklji. V resnicu prav po kranjsko so kroklji. Brez ozira na vso umetnost in poezijo, po starini navadi. To so bili edini stiki, ki jih je imel.

Ves prenočen od dežja in obložen z dnečimi melonami je prisopihal domov.

"Glej, dragič! Težko sem jih dobitil.

Pa drage so bile, ker jih je malo.

Več jih ne smejo prodajati radi koperje.

Pa sem jih skrivaj iztaknil začne — več, — za tvoj god!"

Dvignil je zamišljeno glavo; oči so mu padle v izložbo, kjer so se pojavljale mehke preproge iz kož belih medvedov. Res, tudi to si ona že par let zeli. Za k pisalni mizi, pravi, bi pristojalo. Zmerom jo v noči zebi, se poleti, kadar sedi pri tisti svoji staromodni mizi. Pred dvema leti ji je podaril za god. — Res, iz druge roke je bila tako resnično češka.

Pa kaj je pisal? O Krkoških, o starih gradovih, o razvalinah, o nočni poti, o jezeru in zvezdah, o egiptih in izgubljenih ljudjih in celo v večnosti si je upal dvomiti. Sploh — romantič.

Poleg vsega se niti spomini,

pesnišča slava sta imela Čelakovský in Slovák Kollár. Kaj bi tak mlad fant?

Poleg vsega misliš si moramo, da je bil Prešern deset let starejši od Máche in da je bil Mácha nasproto našemu mojstru mladeniču. Prešern tudi ni bil človek, ki bi rad mnogo govoril o umetnosti, to namreč ni nikdar znamenil velikih umetnikov, da bi mnogo govoril o umetnosti. Zato je čisto naravno zgodilo, da je Prešernova družba vzel maladega češkega pesnika med-se in so — kroklji. V resnicu prav po kranjsko so kroklji. Brez ozira na vso umetnost in poezijo, po starini navadi. To so bili edini stiki, ki jih je imel.

Ves prenočen od dežja in obložen z dnečimi melonami je prisopihal domov.

"Glej, dragič! Težko sem jih dobitil.

Pa drage so bile, ker jih je malo.

Več jih ne smejo prodajati radi koperje.

Pa sem jih skrivaj iztaknil začne — več, — za tvoj god!"

Dvignil je zamišljeno glavo; oči so mu padle v izložbo, kjer so se pojavljale mehke preproge iz kož belih medvedov. Res, tudi to si ona že par let zeli. Za k pisalni mizi, pravi, bi pristojalo. Zmerom jo v noči zebi, se poleti, kadar sedi pri tisti svoji staromodni mizi. Pred dvema leti ji je podaril za god. — Res, iz druge roke je bila tako resnično češka.

Pa kaj je pisal? O Krkoških, o starih gradovih, o razvalinah, o nočni poti, o jezeru in zvezdah, o egiptih in izgubljenih ljudjih in celo v večnosti si je upal dvomiti. Sploh — romantič.

Poleg vsega se niti spomini,

pesnišča slava sta imela Čelakovský in Slovák Kollár. Kaj bi tak mlad fant?

Poleg vsega misliš si moramo, da je bil Prešern deset let starejši od Máche in da je bil Mácha nasproto našemu mojstru mladeniču. Prešern tudi ni bil človek, ki bi rad mnogo govoril o umetnosti, to namreč ni nikdar znamenil velikih umetnikov, da bi mnogo govoril o umetnosti. Zato je čisto naravno zgodilo, da je Prešernova družba vzel maladega češkega pesnika med-se in so — kroklji. V resnicu prav po kranjsko so kroklji. Brez ozira na vso umetnost in poezijo, po starini navadi. To so bili edini stiki, ki jih je imel.

Ves prenočen od dežja in obložen z dnečimi melonami je prisopihal domov.

"Glej, dragič! Težko sem jih dobitil.

Pa drage so bile, ker jih je malo.

Več jih ne smejo prodajati radi koperje.

Pa sem jih skrivaj iztaknil začne — več, — za tvoj god!"

Andreja Božiča prvi drž. vni izpit.

V starih dohrih časih je bilo, v onih dobrih časih, ko so gospodarili še povsod dobri odnosi, lepe navade. Minuli so seveda že zavrnata tudi v daudane veje popolnoma drug nov duh; vse je otrovano, klanja se molom vsi; staro in mlado, med seboj tekmuje, kdo mu položi večji, boljši darov na žrtvenik.

Ej, kako je bilo takrat v onih starih, dobrih časih vse dragaeno življenje, zlasti visokošolsko življenje! Tedaj še ni squalovalo na površje otočje emljenje, ki okrujuje danes dijaki svet. Danes hiti že vsak srednješolec z velikimi koraki v življenje, ne pozna drugega kot resno delo, pelu se in preria, neustrešeno stopa čez mlinice in divi skozi vsečilsko življenje, da čim preje doseže svoj smoter in kralj, da je se skoraj resi vsečilsko učenja. V onih starih časih je pa bilo drugeče; s težavo, veleni sizolzani v očeh se je locil dijak od vsečilca in mesta. Da, da, časi se spreminjajo in mi se spreminjajo v njih. Danes vežeta dijaka na vsečilsko mesto same še vsečilce in predavanje, takrat pa so jih pridelali vsečilce, predavanje, razvedrilo in zabava. Zdrževali so daleč in utile in znasel se je in se še najde marsikateri zlobne, ki se osmeli do trditve, da jih je bilo takrat daleč vse, niti pa fantski sneg.

Tako se je preizvela marsikatera vesela urica, pa tudi marsikatera hridka. Visokošolec je nadvajala zavest, da je treba po resnem, napornem delu razvedrila; zdrževalo jih je veselje, jih je v prijateljstvu jih je utrejvala žalost, rujno vime in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

V neuskladen Graden se je zbrala za dolgo mizo pri polnih kuhinjah vseh družin slovenskih visokošolev. Marsikatera pametna beseda se je izpregorivala, še več pa veselih, poslavljali pa tudi niso petja. Sedemnajst jih je bilo. Stari in mladi so se zbrali; stari, obrajeni možakarji častitljivih obrazov in s se bolj častitljivimi bradami so se pomešali z mladimi golobende, ki so šele pred par meseci ostavili srednješolska poslopja in prisli semkaj srebat vsečilsko učenost, ki se naslajat nad učenimi predavanji. Zbrali so se vsi, medicinci, modroščevi, pravniki in tehniki; na znamuji niso bilo razlike med njimi, družita jih je slišana vez, prijateljstvo jih je zdrževalo. Tudi prvobiteljitev niso izostali, prisli so pravnik Božič, medicinc Kveder in tehnik Rakovec. Stari možakarji so bili ti trije in vse izmed njih je bil lahko ponosen na lepo število tečajev, ki jih je preizvelo srčno v vsečilskem mestu. Kveder je Studiral šele osemnajst tečajev, Božič samo šestnajst in Rakovec še stiri najst.

Da so bili ti trije vsečilci, ki so se zbrali pa tudi niso petja. Sedemnajst jih je bilo. Stari in mladi so se zbrali; stari, obrajeni možakarji častitljivih obrazov in s se bolj častitljivimi bradami so se pomešali z mladimi golobende, ki so šele pred par meseci ostavili srednješolska poslopja in prisli semkaj srebat vsečilsko učenost, ki se naslajat nad učenimi predavanji. Zbrali so se vsi, medicinci, modroščevi, pravniki in tehniki; na znamuji niso bilo razlike med njimi, družita jih je slišana vez, prijateljstvo jih je zdrževalo. Tudi prvobiteljitev niso izostali, prisli so pravnik Božič, medicinc Kveder in tehnik Rakovec. Stari možakarji so bili ti trije in vse izmed njih je bil lahko ponosen na lepo število tečajev, ki jih je preizvelo srčno v vsečilskem mestu. Kveder je Studiral šele osemnajst tečajev, Božič samo šestnajst in Rakovec še stiri najst.

Bog te sprejni pod domačo streho, Drejček! Pa te dolgo ni bilo in slatko bava imas. Medel si in bled. Gočovo si se veliko učil. Veliko, veliko, oče! mu odvrnem skesan, vasi veste, da se mora človek vedno niti in nikoli se ne nauči lojalj v življenju. Kako pa z vami, oče? Zdravi ste, kar vidim, čvrsti tudi, še trdnejši kar zadnjo pot. Kako pa domači kaj? So li vsi zdravi? In živina, pa polje? Slišal sem, da se obeta letos tudi na Gorenjskem dober letina.

Bog te sprejni pod domačo streho, Drejček! Pa te dolgo ni bilo in slatko bava imas. Medel si in bled. Gočovo si se veliko učil. Veliko, veliko, oče! mu odvrnem skesan, vasi veste, da se mora človek vedno niti in nikoli se ne nauči lojalj v življenju. Kako pa z vami, oče? Zdravi ste, kar vidim, čvrsti tudi, še trdnejši kar zadnjo pot. Kako pa domači kaj? So li vsi zdravi? In živina, pa polje? Slišal sem, da se obeta letos tudi na Gorenjskem dober letina.

Kadar je kedo rabil dobrega naravnega, kdo priti do denarjev, je moral vprašati le Božiča in čez dobro uro so že zvezketali srebrnjaki v žepu. Štuga je izginila iz žepa, v tistem trenotku pa se je ogledala nova sruša, nezustrela žega. Treba je bilo tudi to prepolditi; zavijati, namakati je bilo treba, da se ni razsušilo grlo kačor sod, ki leži na solnici.

Lepe navade so vpeljali visokošoleci v svoje družbe, prikradle so se pa med nje tudi razvadje. Vsak večer se je obisalo koga na smrt, in letete so na njega pušice in strelje, ostre in pikre, dokler niso izstreljali vseh. Vsak večer si je zbrala družba novo žrtvo za tančo svojih dobrih in slabih dobitipov. Dobri dobitipi pa se ne stresajo kakor orehi iz peharja in tudi pri naši družbi se je odigral ta pojav in tako se je zgodilo tudi v onih dobrih časih, da je pošla zaloga žal. Zahave je pa vendarle zeločutečne vsek. Za vesne razprave se ni zmenil oni večer nihče. Kako tuji! Cel dan so si tečili glave z učenimi razpravami, ubijali v glave zverišene paragrafe in zvečer naj bi premlevali to. To nikakor ne gre, ker drugeče se lahko prepeli nesreča, in kdo se lahko znotri radi prenapornega dela ali pa si nakopije najmanj kako živeno bolezni. Kdor hoče torej dolgo živeti, naj išče in vživa zahavo.

"Ves kaj, preljuba moja stara hoda Božič, nai kaj veselo ni. Te bru-

ce bo še treba opiliti. Ti nam povej kakšno, več kajek prav resno?" se obrne naenkrat do Božiča Kveder, ker je za trenotek nastala tišina v sobani.

"Res, res, eminenca Božič naj nam pove kaj, kako prav tragično, potest?" pritrjuje ves zbor.

Radi so poslušali Božiča; znai je bil kot dovitneč, samo to slabo razvado je imel, da se ni oglašal prepoto in da je zasukal vso stvar tako, da je bil navadno učinek njegovih starij ravno naprotnet, kakov pa je se spotečka pricakovalo.

"Ej, ej, krokarske in brucevske duše, česa se ne zahtevate od stare bajte. Narobe svet danes. Krizevski statuti so že ob vso veljavno. Ko sem bil še takoj mlad, kakov so ti novečeni bruci, je bilo vse drugače. Se črnuhi se nisem upal, samo poslušel sem modre svete starih hiš. Danes pa že hočejo bruci zavabu in zavabijo naj jih stane bajte. Tako ne more iti naprej."

"Bež, eminenca Božič, tako nezmožno se pa tudi še ni spremendio. Vsaj vidiš, da bi se bruci radi kaj naceliči ob tebe, ukaželjši so, zato jih podluci. Povej jim žalostno povest dajške življenje; videl bo, da se jih bo srce topilo same žalosti in da jih bodo tekle kot grahi debele sozle po mlečnih heil!" mu oporeka Rakovec.

"Naj bo, ker ti praviš."

"Pozor, pozor! Eminenca Božič govori!"

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai ga blagovoli vseči vrag in odnosi na dno črnega peča! In ti, krokar Cvetko, izvršil in polne čase so vladali veselj, danes pa je posegla vmes s kruto roko sruši, neizprosnem žepom mazden. Dobar in zlo sta se menjavala, kar vreme v aprili, zato so se pa vrsile najraznovrstnejše spremembe, ki so posledice marsikateri blagodejaj vpliv v mladih serih.

* * *

"Poslušajte torej možje krokariji, po lušajte me in brucevce!

Takrat je bilo, ko sem srečno dokončal štiri tečaje napornega vsečilsko življenja.

Možje krokariji in vi bruci! Če se še kdo zakrohoče, nai

Cigani kot zločinci.

—

Cigani so narod, ki romajo iz kraja v kraj. Stalno naseljeni je tako malo. Na Krajiškem so naseljeni ob Piški, pa tudi v Belikrajini; a kljub temu, da imajo svoje "luže", romajo vendar v gotovih časih vedno po svetu. Ker nimajo nobenih pravil stalnosti, si tudi ne morejo pridobiti zadostne kulture, kar je etaj vsakega človeka. Cigani so nomadi, rojeni postopni in potepaci. Kakor pa je žid s svojo umazanostjo in svojim oderstvom proslukt razmer, tako je tudi cigan s svojimi ludodelskimi lastnostmi.

Svoji stoljetji ni nasej ali ni hotel najti stalnega bivališča; hrano in stanovanje si je iskal po gozovih. Imel je neprestane boje z naravnimi silami, vremenskimi razmerami, ker je vedno potoval. Bil je vedno pregašen.

Inteligencija cigana je mala; duševno obzorje prav knajno, ker je živel vedno samo s seboj, s svojo družino. Cigan ne more imeti drugega stika z ostalimi inteligentnimi svetom, kakor tega, da mu da tudi svet prilikov po svoje živeti. Živeti od dela drugih, bili prosti, pojavljivati, vlažiti se iz kraja v kraj, iz dežele v deželo — to je njemu vse.

Ker pa nima izobrazbe, nima tudi tega, kar imenujemo ambicijo. Slavoljepja ne pozna. Vsled tega ni hotel, da bi nad kom gospodoval ali vladal, a tudi nad seboj ne trpi nikogar. Iz vsega tega izvira glavni njegov hudo delski način, to je oni za tativino. Človeški družbi hodo, ker sam ne dela, — delo bi ga seveda oviral v njegovi prostosti — toliko odveti, da od tativine živi. Vzame pa ne veliko, ker nima velikih potreb. Večje tativine se seveda dogajajo, ali te ne izvirajo iz želje, kopičiti si premoženje, ampak iz ugodne prilnosti. Taka velika tativina je potem izdatna za dalj čas.

Produktivnega dela cigan ne pozna. Gotovo je seveda, da ukraide igra, 2000 K., kakor pa 100 K., če je prilnosti. Tako pa menda stori vsak, če je že na tem, da krade. Povdarijati pa je treba, da cigan ne ljubi nevarnosti.

Pojni o rodbini, domovini, rodni zemlji, državi, časti so cigani tuji. Te pojme, ki so človeka tako visoko posodobili, da se je pocpel do današnjega stanja, nadomešča pri eigenu breznejnu lehomu. Tudi ne pozna ljubezni, kot si jo mi predstavljamo, ampak samo strastno ljubezen in nečimernost, kar se zlasti na njih fantastičnih oblikah, zenskih frizurah in pa na zlatutih in srebrutih opažah.

Sicer pa opazamo to breznejno le-nobo pri marsikaterih narodih. Tako je n. pr. južnoitalijanskemu Lazaronu višek vsega: Dolec far niente. Zjutraj si zasluži na kak način 20 centesimov za jed, potem pa leži ves dan v seni in ga ni pregoritati za nobeno plačilo delu.

Ce se pomisli, da ima cigan kot človek v sebi v splošnem sposobnosti, kakor vsak človek in da je človek svoje sposobnosti skozi stoljetja in tisočletja posvečeval napredku in znanosti in umetnosti in da je to obajo tako visoko povzdrignil, medtem ko je cigan vso svoje inteligenco posvečal edinemu svojemu cilju — živeti brez dela — se mora priti do zaključka, da je moral v tej svoji umetnosti postati virtuož.

Znano je, da cigani govorijo svoj jek, ki je skoraj po vsem svetu enoten. Pokojni naš rojak vitez Miklošič je posebno natančno študiral ciganski jek. Izdal je tozadljivo veliko del. Ceravno živijo cigani po raznih deželah (Pirenejski polotok, Ogrska, Italija, Krajiško, Primorsko itd.), vendar imajo vse svoj enoten jek, ki je pomešan seveda z besedami ljudstva, kateri cigani s svojim življnjem "osrečujejo". Tudi naglas in izgovorjavo dobijo sorodno z natisom, med katerim so, zato se težko razumeti ogrski in španski cigan, — če bi pa znala pisati in brati, bi se prav lahko razumela. — Cigani so vse enega izvora, pa so si tudi vse med seboj podobni po zgornjih navedenih lastnostih. Eden je tip za vse.

Zelo zanimive so nekatere lastnosti cigana-potepulja. Povdarijalo se je že, da ni cigan častiljen. Zanj ni kuren jera, ker je sramota, ampak hodo mu je samo, ker ni prost. Sicer se pa v tej izborni početi, ker je z vsemi presekli. Najbolj vpliva nam je halina. Ta mu je neprjetna. Cigani je tudi zelo bojaznjiv in ne, kot se splošno misli, pogumen. Če se kipe pričnejo kako cigansko ludodelstvo, ki kaže na prvi pogled nekoliko poguma, je zato najti kako okolnost, ki izključuje, da bi bilo dejanje storjeno pogumno. Krade cigan tam, kjer ve, da se ga ne bude zasečilo. Moč, pojedaj ne bo, če taka, da bi sveda, napadel, vendar bo storil to iz zasede, izza groma. Za gromom bo priča orodnika, nato katerim se hoče močenati, poteka, ki ga hoče oroditi. Če je premotriva nekoliko last-

ciganske zgodovine, se spozna, da cigani niso bili nikoli dobri vojaki. Zgodovina pravi, da so se cigani borili krepko in pogumno leta 1537, z Frančem Perenjim in da so branili s svojim življnjem grad cesarskega generala Puečina. To je pa edini slučaj, ki je znau, a ima tudi svojo razloga: prvi so bili v trdnjavi, zato so bili lahko pogumni, drugič so bili oblegati in se jih je šlo za življnje alii smrt. Kaj so hoteli Iragega, kakor bovit, se da zmagojajo in si tako reje življaju, kakor to dela tudi oni, ki se potaplja.

Banditice se vse presaja z znamenstvenega stališča. Zato pa je treba opazovanja, in pri ciganu se nudi to zadnje prilika gotovo v veliki meri pri vojakih. Damaski častniki pa še nimajo smisla za psihološka opazovanja, vendar so med njimi, tudi teje vrave.

Stotnik Sulzer, ki je bil dober posavzmatrjal ciganov, zlasti ciganskih vojakov, je dal svoja opazovanja na razpolago znamenstveniku dr. J. H. Selwiju. V teh svojih zapiskih pravi: "Videl sem, kako je s palec osoznan moč celo cigansko vas pognal v beg." Na Sedmograškem je znana priloga: "Petdeset ciganov požreši z mokro emajo v beg." En samoročnik ali s samo salijo oborožen občinski službi lahko ekskortira celo celo ciganov, da se bi se mu le eden upr. Dr. Gross pravi: "Imel sem svoj čas veliko opraviti s ciganom kot preiskovalni sodnik. Videl sem nekogo, ki je en samoročnik ekskortiral 30 ciganov in ciganek. Moških je bilo 20, ženskih 10. Oročnik je držal uzdo konj, ki je peljal ciganski voz. Niti eden ciganov ni poizkonal uti. Ko sem drugi dan zasluževal prvega ciganega, sem ga vprašal, kako je to mogreno. Opisati da niti eden ni poizkonal uti, ko jih je bilo vendar toliko nasploh same enemu oročniku. Odgovoril je: 'Gospod sodnik, oročnik ima pri sebi puško, v puški pa je sedem patronov, ki lahko pobijejo sedem ljudi. Nobeden od nas pa ni bil takoj neumen, da bi hotel biti eden izmed teh sedmih.'

Kolikor je znali ciganskih umorov, so bili vsi započeti ali na specifični ali na onesvješčeni ali iz zasede ali pa zavratno s strupom itd.

V splošnem pa je cigan pač žrtev raznega načina. Dr. Gross pravi: "Imel sem številko, s katero je bil zavrnovan na blazinu, in oči vedno v slike uprte. Sledujti sem menil, da sem načel resnično skrivnost podobe in tedaj sem padel na posteljo. Izpozal sem bil čar obraza, bil je ta v pristnosti življence, ki je plulo v teh potezah. Ta čar me je v prvem hipo presenetil, me potem vznemirjal in vzbujal ter me celo strašil. V planem spoštovanju sem postavil svečnik zopet na staro mesto. Tako je bila slika, ki je bila vzor moje razburjenosti, spet skrita. Hitro sem zagrabil knjigo, v kateri se je pisalo o teh slikah in njih zgodovini.

Poiskal sem številko, s katero je bila zaznamovana ona okrogla slika, in bral nejasno in nerodno pisano povest, ki jo tukaj ponavljam.

"Bila je deklika redke krasote in tako vesela in poskočna, kot je bila lepa in prijazna. In polna nezgode je bila ura, ko je bila zagledala slikarja, ga vzbujljiva in ga vzel za mozo. Bil je ta slikar strašen, delaven in strogin in imel je že nevesto: svojo umetnost: bila je deklika redke krasote in tako vesela, kot je bila lepa; na njenem obrazu je bila pomlad in nedolžen smeh je zvezel, in igrala se je veselo kot mlada srna. Vse stvari je ljubila, le umetnost je sovražila, svojo tekmovalko, in bala se pred coprirom in paleto in pred vsem sovražnim orodjem, ki je odstavilo vjenčana mozo od oči. Zato je bilo za njo nekaj strašnega, ko je začel govoriti slikar, da hocete tudi ujo, svojo mlado ženo, slikari. A bila je poslušna in ponižna in udano je sedela več tednov v gnačni, visoki sobi vstopcu, v katero je prihajala spletka vseh zgoraj. Toda on, slikar, bil je sladkost iz svojega dela, katero je nadaljeval uro za uro, dan na dan brez presledka. Bit je divji človek, ki je mnogo sanjal, in tako ni videl, da je ona luč, ki je padala tako čudna v to soko, jemanja njegovih mladih ženi zdravje in veselje, in on sam ni videle njenje bolezni. Ženska pa se je smehljala in smehljala dalje, brez tožbe, ker je čutila, da dela njen mož, ki je bil svetovnoznan, z vročino in strastnim veseljem njen portret, viden je, kako je misil in delo ne in dan, da dokonča sliko svoje žene, ki je tako ljubila, a je vseeno z vsakim dnevnim postajala bolj žalostna in bolna. In resnično, nekateri, ki so videli sliko, pripovedovali so o ajeni podobnosti kot o nekem endeu in kot dokaza za visoko nadarjenost slikarjevo in obenem za neizmenjivo ljubezen do nje, ki jo je bil tako krasno in dovršeno naslikal. Slednjam pa, ko se je bližalo delo svojemu koncu, tedaj ni smel nihče več v sobe, zakaj njega je bila napravila strastna morena in komaj je se kdaj obrnil oči od slike. In tako ni viden, da je trgal žareče barve, ki jih je nosil na platno, raz like nje, ki je sedela poleg njega. In ko je bilo preteklo mnogo tednov in je bilo le še malo popraviti, morda tu kaka črta na ustih, kar ton na očeh, tedaj je vspomlito še enkrat življence v mlađi ženi, kot plamen ognja, ki hoče ugasniti. In potegnil je slikar tedaj še črto, napravljen ton v očeh. Trenotek je stal umetnik vesel in srečen pred sliko, ki se mu je tako posrečila; pa takoj nato je pričel, ko je še opazoval sliko, trepetati in bledeći in se treseti v groznom strahu; in glasno je zaklical: 'Resnično, to je življence same!' in naenkrat se je obrnil, da bi pogledal svojo ženo: — Bila je mrtva!"

V splošnem pa je cigan za voluntnost? Cigan se da vse podkupiti, zlasti alkoholi, da se da lahko gaslužiti brez prevelike nevarnosti.

Neznau mu je pojim o domovinskih ljubezni in ima čisto pokvarjen pojav očasti. Misli namreč, če občuje kot volunton s svojimi visokimi narocitevami, ki so jih pa kot volunton vjele, da je posebno imenita oseba. V tem se kaže vse njegova nečimernost.

Zlasti pa je sposoben cigan za voluntnost vsej svoje naravnosti živilskega razvitega čuta za orientacijo. Vedno natančno čuti, kje da je in kam da ima iti, čeravno ne zna nobene poti, čeravno mu je kraj neznan. Zadostni mu je, če je enkrat slišal pričevanje o kakem kraju, znajde se natančneje kakor kdo drugi, ki je bil v kraju že večkrat.

Za časa okupacije Bosne in Hercegovine je moral general Filipovič sporočiti neko važnost osemu do devet ur na deželo. Imeli so sicer zemljedelje, a krajev niso poznali. Postal je korporal in eigana-prostaka do avstrijskih predstava. Bila je temno noč. Poti ni nihče poznal. S pomočjo kompsa se je vježkoma pokazala samo smer. Šista tje po najtežavnejših gozdih, moravjih in po zaraščenem tretenu. Dvakrat sta morala prepričavati reko. Prisla sta pa prav in v zelo kratkem času. Na častnikovo vprašanje, kako sta mogla sploh priti po kraju, kjer še nikoli nista bila in kako sta poznala pot, odgovoril je ogrski korporal: "Ich nix wissen, aber Komrad ist Zigeuner!"

Kaj usposobljuje zlasti cigana za voluntnost? Cigan se da vse podkupiti, zlasti alkoholi, da se da lahko gaslužiti brez prevelike nevarnosti. Neznau mu je pojim o domovinskih ljubezni in ima čisto pokvarjen pojav očasti. Misli namreč, če občuje kot volunton s svojimi visokimi narocitevami, ki so jih pa kot volunton vjele, da je posebno imenita oseba. V tem se kaže vse njegova nečimernost.

Zlasti pa je sposoben cigan za voluntnost vsej svoje naravnosti živilskega razvitega čuta za orientacijo. Vedno natančno čuti, kje da je in kam da ima iti, čeravno ne zna nobene poti, čeravno mu je kraj neznan. Zadostni mu je, če je enkrat slišal pričevanje o kakem kraju, znajde se natančneje kakor kdo drugi, ki je bil v kraju že večkrat.

Dolgo, dolgo sem prebiral knjizico in v resu pobožnosti svojega naravnosti živilskega razvitega čuta za orientacijo. Hitro in krasno so tekle ure in tisoč let. Imeli so sicer zemljedelje, a krajev niso poznali. Postal je korporal in eigana-prostaka do avstrijskih predstava. Bila je temno noč. Poti ni nihče poznal. S pomočjo kompsa se je vježkoma pokazala samo smer. Šista tje po najtežavnejših gozdih, moravjih in po zaraščenem tretenu. Dvakrat sta morala prepričavati reko. Prisla sta pa prav in v zelo kratkem času. Na častnikovo vprašanje, kako sta mogla sploh priti po kraju, kjer še nikoli nista bila in kako sta poznala pot, odgovoril je ogrski korporal:

"Ich nix wissen, aber Komrad ist Zigeuner!"

Kaj je častnik to slišal, se je še začel zanimati za prostaka, ki je obstran stal in pazil, kdaj bo častnik vrgel čik svoje cigare proč. Čik ga je bolj zanimal kakor vojaki.

Kako cigan krade? Mnogokrat se izvrši tativina, o kateri govorijo, da je nihče storiti, kdo komar, komar so razmere popolnoma znan, n. pr. kdo domačih. Tako n. pr. je bil v Ljubljani pred časom denar ukraden nekemu orodniku, nato katerim se hoče močenati, poteka, ki ga hoče oroditi.

Če je premotriva nekoliko last-

priljčja, iz predala qmare, ki je stala samo podliring meter od obrtnikove poselje. Nobeden tuj človek ni zahajal k obrtniku na dom. Dognalo se je, da je bil taj cigan, ki je vlonil s ceste skozi okno v sobo, v kateri je obrtnik spal. Seveda se ga ni dobljalo. Človek ho božil deset let po hiši, pa ne bo toliko viden, kot ciganka, ki pride prvi.

Ciganka igra pri tativni vloga ogledulja, cigan pa krade. Ciganka opisuje s pomočjo svoje bujne fantazije tako natančno ciganu, kaj je opazila, da so mu razmere, kjer hoče kusti, popolnoma znan. Pri tativni služi ciganu zlasti tudi njegova gibnost. Kaj si cigan sam ne more posmagati, se posluži mlajšim, n. pr. pri skozi okno.

Cigana se poslužuje pri tativni trička, ki je privezan na konen vrvi.

Cigana ne more imeti drugega stika z ostalimi inteligentnimi svetom, kakor tega, da mu da tudi svet prilikov po svoje živeti. Živeti od dela drugih, bili prosti, pojavljivati, vlažiti se iz kraja v kraj, iz dežele v deželo — to je njemu vse.

Stotnik Sulzer, ki je bil dober posavzmatrjal ciganov, zlasti ciganskih vojakov, je dal svoja opazovanja na razpolago znamenstveniku dr. J. H. Selwiju.

V teh svojih zapiskih pravi: "Videl sem, kako je s palec osoznan moč celo cigansko vas pognal v beg." Na Sedmograškem je znana priloga: "Petdeset ciganov požreši z mokro emajo v beg."

En samoročnik ali s samo salijo oborožen občinski službi lahko ekskortira celo celo ciganov, da se bi se mu le eden upr. Dr. Gross pravi: "Imel sem svoj čas veliko opraviti s ciganom kot preiskovalni sodnik. Videl sem nekogo, ki je en samoročnik ekskortiral 30 ciganov in ciganek. Moških je bilo 20, ženskih 10. Oročnik je držal uzdo konj, ki je peljal ciganski voz. Niti eden ciganov ni poizkonal uti. Ko sem drugi dan zasluževal prvega ciganega, sem ga vprašal, kako je to mogreno. Opisati da niti eden ni poizkonal uti, ko jih je bilo vendar toliko nasploh same enemu oročniku. Odgovoril je: 'Gospod sodnik, oročnik ima pri sebi puško, v puški pa je sedem patronov, ki lahko pobijejo sedem ljudi. Nobeden od nas pa ni bil takoj neumen, da bi hotel biti eden izmed teh sedmih.'

Kolikor je znali ciganskih umorov, so bili vsi započeti ali na specifični ali na onesvješčeni ali iz zasede ali pa zavratno s strupom itd.

Portret.

—

Angleški spisal Edgar Allan Poe.

—

Nišem mogel in tudi nisem hotel več dvomiti, da se oko ne varja; zato je prvi žarek sveče, ki je bil pada na sliko, me je vzbudil iz moje sanjavne domišljije, katere vzrok je bila mrzlična.

Sliko je kazala, kot sem že dejal, mlađo deklep. Videle se je le globo in rame, ki so bile slikane v načinu takozvanih vinjet; slika me je spomnila na stil najbolj priljubljenih Suličevih portretov. Roke, prsi in celo blesteči lasje so se zlivali neopazeno v senci, ki so bile v ozadju nepravilne in temne. Okvir je bil okroglo, bogato pozlačen in umetno izrezan.

Kot umetnina je bila slika visoka vrednost. Toda kar me je tako globoko in močno pret

Katol. Jednota.

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOŠ, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz. odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IWAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIĆ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko se je dne 13. t. m. z jaznega kolodvora v Ljubljani odpeljal 71 Slovencev, 60 Macedoncev in 25 Hrvatov, nazaj je prišlo 20 Slovencev in 40 Hrvatov.

Ivan Baydek. 16. t. m. je umrl sovurednik "Slovenskega Naroda" in "Slov. Doma" g. Ivan Baydek, starše 35 let.

V Štepanji vasi so pričeli delati nov most čez Gruberjev prekop. Starši leseni most bo še doliko časa v rabi, da dodelajo novega.

NOVI poljski most čez Gruberjev prekop je dokončan. Pretekle tedne so ga posuli. Delo je trajalo od meseca julija do novembra.

Nagrada. Kranjska deželna vlada je podelila Ivani Kobeti in Juriju Flajniku iz Vinice, ki sta z lastno nevarnostjo rešili stiri otroke gotov smrti, vsakemu nagradila v znesku 25 kron.

Priporočljiv družbenik. Ko se je v ponedeljek 14. t. m. vrnil neki 27-letni delavec domov, se je med potjo nenadoma skregal s svojimi tovarisi. Med preprirom je pijani delavec napadel nekega svojega tovarisa in mu na glavi prizadal več poškodb. Vrh tegega mu je strigal še srajan. Stražnik, ki je videl prizor, je piganega razgrajača aretiral in odpeljal na ljubljansko stražnico, kjer se mu je njegova vroča krila ohladila.

Radi biljarda. 13. nov. sta igrala v neki kavarni v Ljubljani neki izvoček in neki klujevnik biljard. Ker pa je slednji izvoček n-prstane dražil, ga je ta pograbil in napravil z njim čisto kratki proces. Odpril je namreč vrata in ga tako skočil pred vrat, da se cesto, da je isti sledil, nekdo neko si v vrh tegega se porekal desno.

Aretiran goljuf. K neki gospoj v Škofji ulici v Ljubljani je prišel pred kraticim neki 22-letni mladenič, ki se je predstavil za železniškega aspiranta Josipa pl. Krauerja in vzel sobo v najem. Tako drugače dne je izval bil svoji gospodinji 14 K. potem pa izginil. A goljuf ni imel sreče. Ko je še nekaj dni pozneje po Škofji ulici, ga je tamkaj stoječi stražnik spoznal in aretiral. Policija ga je izročila deželnemu sodišču, ki bo tegu lažiplemata tudi primerno kazovalo.

Ljudsko gibanje na Kranjskem. V političnem okraju Radovljica (29.448 prebivalcev) je bilo v tretjem četrletju 56 porok. Število novorojenčev znaša 296, umrlo pa je 194 oseb, med temi 90 let v starosti do pet let, 50 do 70 let je doseglo 42, čez 70 let 29 oseb. Za jetiko je umrlo 29 oseb, za pljučnico 12, za ospenčicami 2, za škrilatoč 4, za tifusom 3, za slučajnimi težkimi poškodbami 3, vsled samootra ena in vsled uboja ena oseba. Vsi drugi so umrli vsled različnih drugih bolezni.

Hud možkar je delavec Fran Z. Ko je prišel po opravkih v neko kuhišino, ga je služkinja obdelala, da ji je ubil krožnik. To je pa Z. tako vježilo, da je skočil v služkinjo, ho vrgel na tla, potem pa začel pretejavati. Ko je prisla služkinji gospodinja na pomoč, je zgrabil Z. za železno rešeto in je tudi to tako po roki udaril, da jo je znatno telesno poškodoval, za kar se bode moral zagovarjati pred sodiščem v Ljubljani.

Neumiljen gospodar. Ko je 14. t. m. popoldne neti premogal peljal po Stari poti v Ljubljani preveč obložen voz premoga, mu je pri tem padel na cesti konj in ga je pistil poten gospodar ležati do pol 10. ure zveril, jo: V noči od 12. na 13. t. m. je nedokler ni staro in izmazeno ključa na znaku lašča roka ponosi začela pogalo. Policija je poklical gospoda gospoda.

Katol. Jednota.

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOŠ, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz. odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IWAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIĆ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko se je dne 13. t. m. z jaznega kolodvora v Ljubljani odpeljal 71 Slovencev, 60 Macedoncev in 25 Hrvatov, nazaj je prišlo 20 Slovencev in 40 Hrvatov.

Ivan Baydek. 16. t. m. je umrl sovurednik "Slovenskega Naroda" in "Slov. Doma" g. Ivan Baydek, starše 35 let.

V Štepanji vasi so pričeli delati nov most čez Gruberjev prekop. Starši leseni most bo še doliko časa v rabi, da dodelajo novega.

NOVI poljski most čez Gruberjev prekop je dokončan. Pretekle tedne so ga posuli. Delo je trajalo od meseca julija do novembra.

Nagrada. Kranjska deželna vlada je podelila Ivani Kobeti in Juriju Flajniku iz Vinice, ki sta z lastno nevarnostjo rešili stiri otroke gotov smrti, vsakemu nagradila v znesku 25 kron.

Priporočljiv družbenik. Ko se je v ponedeljek 14. t. m. vrnil neki 27-letni delavec domov, se je med potjo nenadoma skregal s svojimi tovarisi. Med preprirom je pijani delavec napadel nekega svojega tovarisa in mu na glavi prizadal več poškodb. Vrh tegega mu je strigal še srajan. Stražnik, ki je videl prizor, je piganega razgrajača aretiral in odpeljal na ljubljansko stražnico, kjer se mu je njegova vroča krila ohladila.

Radi biljarda. 13. nov. sta igrala v neki kavarni v Ljubljani neki izvoček in neki klujevnik biljard. Ker pa je slednji izvoček n-prstane dražil, ga je ta pograbil in napravil z njim čisto kratki proces. Odpril je namreč vrata in ga tako skočil pred vrat, da se cesto, da je isti sledil, nekdo neko si v vrh tegega se porekal desno.

Aretiran goljuf. K neki gospoj v Škofji ulici v Ljubljani je prišel pred kraticim neki 22-letni mladenič, ki se je predstavil za železniškega aspiranta Josipa pl. Krauerja in vzel sobo v najem. Tako drugače dne je izval bil svoji gospodinji 14 K. potem pa izginil. A goljuf ni imel sreče. Ko je še nekaj dni pozneje po Škofji ulici, ga je tamkaj stoječi stražnik spoznal in aretiral. Policija ga je izročila deželnemu sodišču, ki bo tegu lažiplemata tudi primerno kazovalo.

Ljudsko gibanje na Kranjskem. V političnem okraju Radovljica (29.448 prebivalcev) je bilo v tretjem četrletju 56 porok. Število novorojenčev znaša 296, umrlo pa je 194 oseb, med temi 90 let v starosti do pet let, 50 do 70 let je doseglo 42, čez 70 let 29 oseb. Za jetiko je umrlo 29 oseb, za pljučnico 12, za ospenčicami 2, za škrilatoč 4, za tifusom 3, za slučajnimi težkimi poškodbami 3, vsled samootra ena in vsled uboja ena oseba. Vsi drugi so umrli vsled različnih drugih bolezni.

Hud možkar je delavec Fran Z. Ko je prišel po opravkih v neko kuhišino, ga je služkinja obdelala, da ji je ubil krožnik. To je pa Z. tako vježilo, da je skočil v služkinjo, ho vrgel na tla, potem pa začel pretejavati. Ko je prisla služkinji gospodinja na pomoč, je zgrabil Z. za železno rešeto in je tudi to tako po roki udaril, da jo je znatno telesno poškodoval, za kar se bode moral zagovarjati pred sodiščem v Ljubljani.

Neumiljen gospodar. Ko je 14. t. m. popoldne neti premogal peljal po Stari poti v Ljubljani preveč obložen voz premoga, mu je pri tem padel na cesti konj in ga je pistil poten gospodar ležati do pol 10. ure zveril, jo: V noči od 12. na 13. t. m. je nedokler ni staro in izmazeno ključa na znaku lašča roka ponosi začela pogalo. Policija je poklical gospoda gospoda.

Katol. Jednota.

Ukorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: FRANK MEDOŠ, 9483 Ewing Ave., So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: IVAN GERM, P. O. Box 57, Braddock, Pa.
Glavni tajnik: JURIJ L. BROZICH, P. O. Box 424, Ely, Minn.
Pomočni tajnik: MAKS KERŽIŠNIK, L. Box 383, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: IVAN GOVŽE, P. O. Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

ALOJZIJ VIRANT, predsed. nadz. odbora, 1700 E 25 St. Lorain, O.
IWAN PRIMOŽIČ, II. nadzornik, P. O. Box 641, Eveleth, Minn.
MIHAEL KLOBUČAR, III. nadzornik, 115-7th St. Calumet, Mich.

POROTNI ODBOR:

IVAN KERŽIŠNIK, predsed. porot. odbora, P. O. Box 138 Burdine, Pa.
IVAN MERHAR, drugi porotnik, P. O. Box 95, Ely, Minn.
STEFAN PAVLIŠIĆ, tretji porotnik, P. O. Box 3, Pineville, Minn.

Vrhovni zdravnik: Dr. MARTIN J. IVEC, 711 N. Chicago St. Joliet Ill

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE.

V Ameriko se je dne 13. t. m. z jaznega kolodvora v Ljubljani odpeljal 71 Slovencev, 60 Macedoncev in 25 Hrvatov, nazaj je prišlo 20 Slovencev in 40 Hrvatov.

Ivan Baydek. 16. t. m. je umrl sovurednik "Slovenskega Naroda" in "Slov. Doma" g. Ivan Baydek, starše 35 let.

V Štepanji vasi so pričeli delati nov most čez Gruberjev prekop. Starši leseni most bo še doliko časa v rabi, da dodelajo novega.

NOVI poljski most čez Gruberjev prekop je dokončan. Pretekle tedne so ga posuli. Delo je trajalo od meseca julija do novembra.

Nagrada. Kranjska deželna vlada je podelila Ivani Kobeti in Juriju Flajniku iz Vinice, ki sta z lastno nevarnostjo rešili stiri otroke gotov smrti, vsakemu nagradila v znesku 25 kron.

Priporočljiv družbenik. Ko se je v ponedeljek 14. t. m. vrnil neki 27-letni delavec domov, se je med potjo nenadoma skregal s svojimi tovarisi. Med preprirom je pijani delavec napadel nekega svojega tovarisa in mu na glavi prizadal več poškodb. Vrh tegega mu je strigal še srajan. Stražnik, ki je videl prizor, je piganega razgrajača aretiral in odpeljal na ljubljansko stražnico, kjer se mu je njegova vroča krila ohladila.

Radi biljarda. 13. nov. sta igrala v neki kavarni v Ljubljani neki izvoček in neki klujevnik biljard. Ker pa je slednji izvoček n-prstane dražil, ga je ta pograbil in napravil z njim čisto kratki proces. Odpril je namreč vrata in ga tako skočil pred vrat, da se cesto, da je isti sledil, nekdo neko si v vrh tegega se porekal desno.

Aretiran goljuf. K neki gospoj v Škofji ulici v Ljubljani je prišel pred kraticim neki 22-letni mladenič, ki se je predstavil za železniškega aspiranta Josipa pl. Krauerja in vzel sobo v najem. Tako drugače dne je izval bil svoji gospodinji 14 K. potem pa izginil. A goljuf ni imel sreče. Ko je še nekaj dni pozneje po Škofji ulici, ga je tamkaj stoječi stražnik spoznal in aretiral. Policija ga je izročila deželnemu sodišču, ki bo tegu lažiplemata tudi primerno kazovalo.

Ljudsko gibanje na Kranjskem. V političnem okraju Radovljica (29.448 prebivalcev) je bilo v tretjem četrletju 56 porok. Število novorojenčev znaša 296, umrlo pa je 194 oseb, med temi 90 let v starosti do pet let, 50 do 70 let je doseglo 42, čez 70 let 29 oseb. Za jetiko je umrlo 29 oseb, za pljučnico 12, za ospenčicami 2, za škrilatoč 4, za tifusom 3, za slučajnimi težkimi poškodbami 3, vsled samootra ena in vsled uboja ena oseba. Vsi drugi so umrli vsled različnih drugih bolezni.

Hud možkar je delavec Fran Z. Ko je prišel po opravkih v neko kuhišino, ga je služkinja obdelala, da ji je ubil krožnik. To je pa Z. tako vježilo, da je skočil v služkinjo, ho vrgel na tla, potem pa začel pretejavati. Ko je prisla služkinji gospodinja na pomoč, je zgrabil Z. za železno rešeto in je tudi to tako po roki udaril, da jo je znatno telesno poškodoval, za kar se bode moral zagovarjati pred sodiščem v Ljubljani.

Neumiljen gospodar. Ko je 14. t. m. popoldne neti premogal peljal po Stari poti

Vstanevljena dne 16. avgusta 1904.

Inkorporirana 22. aprila 1909 v državi Penns.
s sedežem v Conemaugh, Pa.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: MIHAEL ROVANŠEK, R. F. D. No 1, Conemaugh, Pa.
Podpredsednik: GEORGE KOS, 524 Broad St., Johnstown, Pa.
Glavni tajnik: IVAN PAJK, L. Box 328, Conemaugh, Pa.
Pomočni tajnik: ANDY VIDRICH, P. O. Box 523, Conemaugh, Pa.
Blagajnik: FRANK ŠEGA, L. Box 238, Conemaugh, Pa.
Pomočni blagajnik: IVAN BREZOVEC, P. O. Box 6, Conemaugh, Pa.

NADZORNIKI:

JACOB KOCJAN, pred. nadz. odbora, Box 508, Conemaugh, Pa.
FRANK PERKO, nadzornik, L. Box 101, Conemaugh, Pa.
ANTON STRAŽIŠAR, nadzornik, Box 511, Conemaugh, Pa.

POROTNIKI:

ALOJZIJ BAVDEK, predsednik porot. odbora, Box 1, Dunlo, Pa.
MIHAEL KRIVEC, porotnik, Box 324, Primero, Colo.
IVAN GLAVIČ, porotnik, P. O. Box 323, Conemaugh, Pa.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

S. A. E. BRALLIER, Greeve St., Conemaugh, Pa.

Cenjena društva, oziroma njih uradniki so ujedno prošeni pošiljati denar naravnost na blagajnika in nizomur drugem, vse druge dopise pa na glavnega tajnika.

V službu da opazijo društveni tajniki pri mesečnih poročilih, ali sploh kjerisibidi v poročilih glavnega tajnika kakršna pomanjkljivost, naj se to nemudoma naznani na urad glavnega tajnika, da se v prihodnje popravi.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

GOSPOD MIRODOLSKI.

Spisal Josip Stritar.

(Dalje.)

"Res, ne bil bi si mogel... prav ves seseli me, da vas zopet vidim, in takoj vidiš; bodite mi srečno pozdravljeni!" in gospod Mirodolski mu stisne še enkrat roko; blagi mož ga je bil zares vesel.

"In vendar me ne vprašate, kaj hočem? Moj Bog, saj sem vam rekel, da sem se izpreobrnjal, da hočem biti poslej pošten človek, in pošten človek treba da je hvalezen; nehvalezenost je ena izmed najgrijih človeških napak. Pogledat sem prisel, kako se vam gođa, dobrotnik moj."

V takem pogovoru sta bila prišla do klopi v gorjujem koncu vrta poleg sebe, kjer je najrajski posedeval gospod Mirodolski, kjer je nekdaj ali sam ali v prijetnem pogovoru užil toliko lepih trenotij.

Moža sedeta na klop. Zdaj je bil gospod Mirodolski na vrsti, da bi govoril; ali mož je molčal, kakor da bi ne bil slišal zadnjih besed svojega gosta. Zaboj je bilo hudo, ko je viden mož tako žalostnega, ali moral je govoriti, za to je bil prisel.

"Torje, kako vam, gospod?"

"Bo že, bo že! Morebiti bi bilo lahko nekoliko bolje, ali slabše bi bilo tudi lahko, še slabše, človek ne sme biti prešeren."

"Vse zdaravo pri hiši?"

"Vse zdaravo pri hiši, človek in žival; o, zdarava smo trdnega, prav trdnega, menim, da nas ne bo še z leti."

"Sami doma?"

"Sam,"

"Kaj pa družina?"

"...tekle je šlo na polje z deklo... tdi dol ni nekam..."

"In druga? Saj ste imeli dve, če se ne motim?"

Tega trenotja se je bilo močiogniti; ali Zaboj je s premislekom tako delal in ne drugače. Strašen je bil odgovor:

"Človek!" zatogoti se mož nad njim in udari srđito s pestjo ob mizo. "Človek! ali si prišel zasmehovat starca, ki ga ves svet zasmehuje?"

V tem trenotju se začne za sejo, kakor da bi bil nekdo zahitrel, zastopal, potem zgradil se na tla. Po sreči gospod Mirodolski ni nicesar ćutil; ali Zaboj je slišal in on je vedel, kaj se gesli za sejo.

Ton je koprnela, tam se je v smrtnih tečavah vila uboga, izgubljena hči nesreča nega, smrtno užaljenega očeta, ki ni odustupil greha izgubljenemu otroku.

Ko je nekoliko dni po pogovoru v gazu pred oglarjevo kočo Zaboj odpovedal na pot proti Tibenju dolu, ko mu je bila ponovila svoja naročila, ko si se poslavljala, ko je že odhajal, polači se hipoma Zore mogočno hrenenje, da bi videla še enkrat očetov dom, da bi videla morebiti, skriviti, od dateč, očeta, sestro; prositi ga začne naj jo vzame s seboj, tako milo, tako gnajljivo, da ji mož ni mogel odreči proučje. Prisla sta bila po okoliših in Mirnega dolga. Tam se je hotela vtrti v gozd in ēkatki Zabaja, da se vrne. Prej pa ga je prosila še enkrat in jo je obljubil, da je nizko ne ide očetu. Zagovorjeno je bilo, krasa svedka.

Ai so je bil Zaboj odšel v očetovo ža se višavi, s katere se mu odpre

pogled v ravno polje, v solne doline med zelenimi griči, s pisanimi travnik in bistrimi studenci, in razgled zapravijo sinje gore in daljavi. Ali sive megle so mu legle nad to srečo, da bi lepo! Izrujal naj bi si jo iz sreca, ki ga ni bila vredna, kakor se izruje bočeti osat iz grede! Jaz nimam več toliko moči; meni bo kravno zbadal njen spomin sreča do groba!"

In solze, blagodejne, dolgo zadržane solze se udero ubogemu možu po testimeni obliju!

Dolgo časa sta močala oba.

"Tolažil vas ne bom, nbeni prijatelj," izpregovori slednjši Zaboj, tožiljen je bil že sam na sebi glas, s katerim je govoril naslednje besede:

"Tolažil vas ne bom; možje se ne tolažijo. Kar bi vam mogel reči v to lažjo, to veste sami. Življenje pozname, sreča človeško pozname in njegove slabosti. Kaj je prostota volja človeka! Neznan moči se igrajo z nami. Njuna pride človek v oblast, ko stopi v življenje, in sama smrt ga reši te oblasti. Kdo hoči živeti, treba da sposozna resnico ali vendar resnico; treba da se voljno uda skrivnostai oblasti, kateri ubožati ne more. Kaj pomaga vjetri, nini tič, ako se s perotmi, z glavico ziganja v tisoč stene staneje je? Krvave mu peroti krvavji ruci glavica; dečki jih oskrbi omaga, aka mu ne pride spoznanje, da so mu zlastanj vse posamezne, da se mu je, ali neko posumiti, udati presulin oblasti. Hlačna nadzorna, da, slaba tolažo ali kaj hčepno? Mož z močenino more, ne ste govoriti, kakor se govoriti o otrokom. — Nesreča včas je zadelo, prijetje, velika nesreča; hudi, je, ker vas je naravnost zadelo, osni vam plava pred očmi v najhujši podobi. In tako je prav, včas je ne more, budi nesreča, nego si jo mislite. Ali včas prijatelj, v tem nekajlo tolažo? Ali smete že obupati, predno vam je vse jasno? Ali smete obsodit, zavreti svojega otroka, dokler vam še ni edina vsa pregehra? Imate li tako malo zaspajanja v dobre nauke, katere sta jih oči in mati večpila v mlado dušo? Ni-li mož, da se je zavedela, da se je z budila veste, predno je bilo prepozno? Kdo vam je porok, da vaša ostra sošča ni krivica? Ali ste že slišali njeni izpovedi? Ni-li mož, da se vam vratne tako, da jo lahko z radiostnim zoszami stisnete v očetovsko narocije? Jaz si ne morem misliti, da bi bila hči takega očeta — navadno dekle!"

Te besede je govoril Zaboj s tako globokim prepričanjem, da si slednji gospod Mirodolski ni mogel kaj, da bi jih zvesto ne poslušal. Z glavo je majal, vendar videti mu je bilo, da mu dobro dejo; kako bi ne bil rad poslušal moža, ki mu je tako gorko zagovarjal izgubljenega otroka! Hvalebno ga pogleda, govorč:

"Dejali ste, da me nočete tolažiti in vendar kdo bi me prišel tolažiti, kako bi mogel drugače govoriti? Moje nesrečno boste ne bilo moglo najti boljšega zagovornika. Prepričali me niste, kdo bi me mogel prepričati!

Vendar hvalezen sem vam. Če sem vam kedaj kaj dobrega storil, vse ste mi obilo povrnili. O kako rad bi upal, z ne morem!"

"Jaz pa vam pravim, upajte, vse se bo dobro, pomnil boste moje besede; več vam ne morem reči. Zdaj moram iti, a misla je videla zadnjih.

"Z Bogom!"

Podasta si roke, in Zaboj urno odide.

XVIII.

Na Mirodolskem vrtu je stal voz nepe pred hišo. Pri zidu je čepela starca Barla na nizkem stolčku in repo obrezovala. Breda ji je stoje pomagala: urno jima je bilo delo izpod rok. Na desni strani je bil že velik kup tege koristnega jesenskega sedeža.

Poglej, Bredka, ali si že videla takoj?" ovgori služabnica svojo mlado gospodinjo, pomolivši ji lepo, debelo repo, ki je ravno obdelovala. Barba je bila dečka stare korenine: pridno počitena, molčča: ali kadar je bilo treba govoriti, tudi ni imela voza na jeziku. Gospod Mirodolski je dobil z ženo vred v hiši. Gospoda je bila zadovoljna z njim in ona z gospodom. Povsed je bila za rabo; prijeti je znala za vsako delo; kuhalnico je sušala, metlo in šivanko, in potem ko se je bila gospod Mirodolski med kmeti naselili, tudi motiko, pralico in srpanako spretno. Pestovala je Zoro in Bredo, zato je bila vredno tikala, kar je bilo vsem prav. Bila je skoraj kakor stara tetja v hiši. Čutila je pa tudi, da ima nekaj oblasti, to se je kazalo v vsem njenem vedenju in govorjenju.

KRETANJE PARNIKOV.

KROONLAND odpluje 30. novembra v Antwerpen.

ALICE

odpluje 30. novembra v Trst in Reko.

OCEANIC

odpluje 30. nov. v Southampton.

LA BRETAGNE

odpluje 1. decembra v Havre.

NEW YORK

odpluje 3. dec. v Southampton.

CELTIC

odpluje 3. dec. v Southampton.

POTSDAM

odpluje 6. decembra v Rotterdam.

MAJESTIC

odpluje 7. dec. v Southampton.

MARTHA WASHINGTON

odpluje 7. decembra v Trst.

LA SAVOIE

odpluje 8. decembra v Havre.

ST. PAUL

odpluje 10. dec. v Southampton.

HAPLAND

odpluje 10. decembra v Antwerpen.

NIEUW AMSTERDAM

odpluje 10. decembra v Rotterdam.

KAISER IN AUGUSTE VICTORIA

odpluje 10. decembra v Hamburg.

KAISER WILHELM DER GROSSE

odpluje 13. decembra v Bremen.

LA LORRAINE

odpluje 15. decembra v Havre.

PHILADELPHIA

odpluje 17. dec. v Southampton.

Parnike, tiskane z debelimi črkami,

priporočamo rojakom, kateri želijo

biti za božične praznike doma.

OGLAS.

Slovensko pevsko družtvu "Bled"

v Conemaugh, Pa., išče izvajenega slovenskega

PEVOVODJO.

Mesečna plača po dogovoru in pre-

skrbi se mu tudi primočno delo. Za

natančnejša pojasnila obrnite se na

predsednika družtva:

Blaž Kovačič,

L. Box 328, Conemaugh, Pa.

Ali pa na:

Ivan Pajk,

L. Box 328, Conemaugh, Pa.

(6x 23-11 v 2 d)

ZIMSKI POUK

v angleščini in lepopisu potom dopi-

sonava.

Ako želite dobiti nekaj pojma o

teh predmetih, vpišite se v našo šolo.

Ponujemo že tri leta. Pojasnila za-

ston.

Slovenska korespondenčna šola,

6119 St. Clair Avenue (S. B. 10),

Cleveland, Ohio.

POZOR!